

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120331302
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120331302.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: Z. Z., Q.. F., H.. XX.X:XXXX, R. C. Č. XXXX/X, Ž., Š. X. K., o zaplatenie 500,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.6.2020 a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 27.8.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy sumu 500,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 10.12.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobný návrh žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čí i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.08.2011 Zmluvu č. 0425597412/0900, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 17.08.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do uplynutia výpovednej doby uvedenej v podaní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 675,55 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 500,00 EUR, z riadneho úroku vo výške 75,71 EUR, z úroku z omeškania vo výške 32,90 EUR a z poplatkov vo výške 66,94 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 500,00 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 500,00 EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 175,55 EUR, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 75,71

EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 32,90 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 66,94 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Okrem istiny si žalobca uplatnil nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy počnúc dňom 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp.zn. 28Up/1298/2020 zo dňa 14.7.2020, voči ktorému podala žalovaná odpor dňa 6.8.2020 (č.l. 138). Žalovaná v podanom odpore namietala, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí mať všetky náležitosti podľa zákona č. 128/2010 Z.z., pričom v zmluve chýba údaj o RPMN, úrokovej sadzbe, termíne konečnej splatnosti úveru, celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, a preto je nutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne namietala aktívnu legitimitáciu žalobcu s poukazom na neplatnosť postúpenia pohľadávky a nesplnenie kritérií podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril (č.l. 156) tak, že poukázal na to, že v danom prípade došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k uzavretiu zmluvy o bežnom osobnom účte. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovanou, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 17.8.2018 vypovedal zmluvu a tiež vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. Žalobca uviedol, že zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia. K námietke nedostatku aktívnej legitimitácie žalobca konštatoval, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

5. Dňa 25.11.2010 doručil žalobca vyjadrenie vo veci (č.l. 209), v ktorom uviedol, že dňa 05.03.2014 uzavrel pôvodný veriteľ so žalovaným Zmluvu o povolenom prečerpaní č. 425597412, predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania. Dňa 09.12.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu uvedenú pohľadávku v celkovej výške 675,55 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 500,00 Eur, z poplatkov vo výške 66,94 Eur, z riadneho úroku vo výške 75,71 Eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 5,07 € a z úroku z omeškania zákonného vo výške 27,83 Eur, v zmysle prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávky. Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 39 462,72 Eur. Súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 38 787,17 Eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného tak predstavuje postúpenú sumu vo výške 675,55 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 500,00 €, z poplatkov vo výške 66,94 €, z riadneho úroku vo výške 75,71 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 5,07 € a z úroku z omeškania zákonného vo výške 27,83 €. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 500,00 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 500,00 €. Na základe uvedeného žiadal, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

6. Súd vo veci nariadil na 30.11.2020, ktoré z dôvodu nesplnenia procesných podmienok (nedoručenie predvolania žalovanej) odročil na 22.2.2021. Pojednávanie dňa 22.2.2021 súd opätovne odročil, a to z dôvodu nedoručenia výzvy žalovanej, či súhlasí s ohľadom na vyhlášku MS SR č. 24/2021 Z.z. s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Pojednávanie súd odročil na 14.4.2021, na ktorom súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil v podaní doručenom súdu dňa 6.4.2021 a súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti. Zároveň na žalobe zotrval. Žalovaná neprevzala v odbernej lehote predvolanie ani výzvu súdu a v konaní ostala nečinná. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

7. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

9. Podľa § 52 ods. 2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 3 cit. OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

12. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v rozhodnom čase (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli Zmluvu Osobnom účte karte zo dňa 22.8.2011 (č.l. 28 a nasl.), podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa čl. 1. predmetom zmluvy bolo zriadenie a vedenie bežného účtu pre žalovanú. V článku 3. zmluvy sa banka zaviazala pre žalovanú poskytnúť Povolené prečerpanie k Účtu pri splnení podmienok v obchodných podmienkach Banky. Z časti C Obchodných podmienok (č.l. 65) mal súd za preukázané, že povolené prečerpanie poskytuje banka klientov za podmienok v bode 10.2 až do výšky stanovenej bankou podľa bodu 9.2. Podľa bodu 9.2. banka v prípade, ak Dlžníkovi poskytne Povolené prečerpanie, oznámi Dlžníkovi Oznámením poskytnutie Povoleného prečerpania a stanoví v tomto Oznámení maximálnu výšku Povoleného prečerpania, do ktorej Dlžník môže Povolené prečerpanie využívať, výšku Povoleného prečerpania stanoví Banka najmä na základe zhodnotenia Bonity Dlžníka. Podľa bodu 12: „Banka úročí Pohľadávku Banky úrokovou sadzbou, ktorej typ a aktuálna výška sú zverejnené. Banka je oprávnená jednostranne meniť typ a výšku úrokovej sadzby. Zmena typu a výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Banka oznámi zmenu typu a výšky úrokovej sadzby dlžníkovi bez zbytočného odkladu po jej účinnosti zverejnením.“

17. Listom zo dňa 17.8.2018 (č.l. 30) právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu, na základe ktorej bolo poskytnuté Povolené prečerpanie, a to s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby. Výpovedná doba bola stanovená na dva mesiace. Zároveň žalovaná vyzvala na úhradu sumy 600,56 Eur. Doručenie výpovede žalovanej žalobca nepreukázal.

18. Listom zo dňa 29.10.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú (č.l. 123), aby uhradila pohľadávku banky, s ktorej úhradou je v omeškaní je viac ako tri mesiace v sume 126,20 Eur, a to do 15 dní od doručenia výzvy. Doručovanie výzvy žalobca nepreukázal.

19. Listom zo dňa 22.8.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú (č.l. 121), aby uhradila pohľadávku banky, s ktorej úhradou je v omeškaní je viac ako tri mesiace v sume 667,15 Eur. Zároveň žalovanú poučil, že banka je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Žalobca doložil súdu kópiu výzvy a doručenky, z ktorej vyplýva, že zásielku žalovaná neprevzala v odbernej lehote a právnomu predchodcovi žalobcu sa vrátila dňa 17.9.2019.

20. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1016/2019/CE zo dňa 9.12.2019 postúpila SLSP (postupca) svoju pohľadávku voči žalovanej žalobcovi. Listom zo dňa 10.12.2019 (č.l. 125) oznámil pôvodný veriteľ žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu.

21. Samotný žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 4.6.2020 na úhradu dlžnej sumy vo výške 834,74 Eur do 14.6.2020 (č.l. 126).

22. Z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 27) mal súd zistené, že ku dňu 9.12.2019 pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej predstavovala sumu 675,55 EUR, z toho istina 500,- EUR, úroky celkom 108,61 Eur, riadne úroky 75,71 Eur, poplatky 27,83 Eur. Výška poslednej úhrady bola 47,36 Eura.

23. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd prednostne zaoberal tým, či žalobca je vôbec aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

24. Súd uvedenú zmluvu posúdil v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 až 54 OZ) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako dlžník bol v postavení spotrebiteľa. Keďže sa jednalo o spotrebiteľský vzťah a postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z tohto vzťahu na nebankovú spoločnosť z banky, súd skúmal z úradnej povinnosti, či boli splnené aj podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle špeciálnej právnej úpravy § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, z ktorého vyplýva aktívna legitímácia žalobcu v spore. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

25. V prípade pohľadávky banky (ako to bolo aj v tomto prípade) je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky) a len za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách, a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva, ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 OZ neplatný. V danej veci žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal splnenie podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. V posudzovanej právnej veci na základe dôkazov predložených žalobcom má vyplývať, že banka postúpila pohľadávku, pričom nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a najmä vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní neupozornila na uplatnenie tohto práva, resp. žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky. Až následne môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Žalobca síce súdu predložil

výpoveď zmluvy z 17.8.2018, výzvu z októbra 2018, no nepreukázal ich doručenie žalovanej. Žalobca v konaní síce preukázal až výzvou zo dňa 22.8.2019 opätovne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ktorú žalovaná neprevzala v odbernej lehote a právnomu predchodcovi žalobcu sa vrátila dňa 17.9.2019. Je preto zrejmé, že banka ako právny predchodca žalobcu vyzvala žalovanú na uhradenie dlžnej sumy, avšak k postúpeniu pohľadávky nedošlo za splnenia zákonných podmienok podľa § 92 ods. 2 zákona o bankách, t.j. medzi výzvou banky a postúpením pohľadávky neuplynula lehota 90 dní od výzvy banky na uhradenie dlžnej sumy žalovanou. Počítanie lehoty začína dňom vrátenia zásielky právnomu predchodcovi žalobcu, z ktorej vyplýva fikcia doručenia dňa 17.9.2019 a k postúpeniu pohľadávky došlo 9.12.2019, t.j. pred uplynutím 90-dňovej lehoty na uhradenie dlžnej sumy žalovanou. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania aktívnej vecnej legitímácie domáhať sa v konaní zaplataenia predmetnej pohľadávky. Totožný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozsudku z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, keď konštatoval, že: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“.

26. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko nepreukázal existenciu výzvy adresovanej žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., v ktorej by vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky po splatnosti v lehote 15 dní od doručenia výzvy, taktiež nepreukázal zosplatenie pohľadávky žalovaného, pričom takýto záväzok musí byť po lehote splatnosti viac ako 90 dní, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Žalobca tak nesplnil podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, a tak je nutné konštatovať, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu v spore, preto súd v celom rozsahu žalobu zamietol.

27. Pre úplnosť súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dlžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá. Napriek tomu, že v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojím klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Účelom výzvy podľa citovaného zákonného ustanovenia zákona o bankách musí byť riadne upozornenie dlžníka na to, že je v omeškaní so splácaním svojho dlhu, ako aj upozornenie na následok spočívajúci vo vôle banky postúpiť pohľadávku na iný subjekt (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/153/2018 zo dňa 21.03.2019).

28. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukovú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže banka postúpiť svoje pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách. Súd žalobu žalobcu preto zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

29. Pre úplnosť súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že počas trvania úverového vzťahu je banka (v tomto prípade Slovenská sporiteľňa, a.s.) držiteľom bankového povolenia, a teda vzťahuje sa, tak, ako

už bolo vyššie uvedené, na ňu zákon o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k OZ. Ako už bolo vyššie uvedené, pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu, musia byť splnené okrem všeobecných podmienok ust. § 524 OZ aj podmienky uvedené práve v citovanom ust. § 92 ods. 8, v súčasnosti ods. 8 zákon o bankách. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky.

30. Z uvedených dôvodov súd považoval postúpenie pohľadávky za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a tak žalobu v celom rozsahu zamietol.

31. V závere súd zdôrazňuje, že v zmysle čl. 8 CSP sú strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Túto povinnosť si v konaní žalobca nesplnil.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu trov konania. Nakoľko si však tieto neuplatnila a v konaní jej ani žiadne preukázateľne nevznikli, súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.